

oppebærer enten Aldersrente, Invaliderrente eller Understøttelse i Henhold til Fattiglovens § 63, Stk. 3, maa Prisen for det ydede Brændsel ikke overstige 25 Kr. aarlig.

§ 6.

Den tilstaaede Brændselshjælp leveres in natura eller ved Udlevering af Mærker til Betaling af Brændsel.

§ 7.

Begæring om de i denne Lov omhandlede Ydelser indgives til og afgøres af Kommunalbestyrelsen paa det Sted, hvor vedkommende opholder sig.

§ 8.

Er vedkommende ikke forsørgelsesberettiget i Opholdskommunen, har denne Krav paa at erholde tre Fjerdedele af sine Udgifter i Henhold til denne Lov refunderet af Forsørgelseskommunen eller, hvis ingen saadan findes, af den offentlige Kasse, som Ydelsen vilde have paahvilet, saafremt den havde været Fattighjælp.

Af Kommunernes Udgifter i Henhold til denne Lov refunderer Statskassen syv Tolvtedele.

Socialministeren bemyndiges til at fastsætte Reglerne for Aflæggelse af Regnskab over Udgifter i Henhold til denne Lov samt for Anvisningen af det Kommunerne tilkommende Statstilskud.

§ 9.

Besværing over de af vedkommende kommunale Myndigheder i Medfør af denne Lov tagne Bestemmelser kan ikke indbringes for Domstolene, men forelægges for Overøvrigheden, hvis Afgørelser atter kan indankes for Socialministeren; i København forelægges Besværinger over de af Magistraten tagne Bestemmelser for Socialministeren.

§ 10.

Denne Lov træder straks i Kraft. Medens der for Regnskabsaaret 1929—30 til Brændselshjælp (jfr. §§ 4—6) kan anvendes de for et helt Aar fastsatte Beløb, kan der til de i §§ 2 og 3 omhandlede Udgifter kun i nævnte Finansaar anvendes en forholdsmæssig Andel.